

Danmarks Brev til „Danstereu.“

Naar man en Tid lang intet har hørt fra de hjemlige Strande, begynder man i Regelen at længes saa smaaet efter et lille Brev, blot nogle saa Ord, som bringer et lille Pust med fra den forrige fyllige Egn. Ja, for det kommer dog som oftest til at ligge en færgen Oplydning over de Steder, hvor Varn-

Man kommer saa Brevet der hjemme. fra — man kender det jo straks paa Skriften — saa sætter man sig straks til at læse det, begynder at anfise, at det alligevel maatte være rigtig langt, lafer det maatte flere Gange og spørger sig ikke efter, om det er mere eller mindre velskrevet i Stilen, eller om Indholdet maatte, set med andre Ord, er leevligt i sig.

Det er saa velgørende at være sammen med en dansk Landmand, som har lært at bære alle sine Begæringer frem for Gud i Bøn og Bødselsens Tak-

Hvis nu en og anden af „Danstereus“ Læsere skulde have begyndt at længes efter „Danmarksbrevene“, om ikke af anden Grund, saa fordi de kom fra Hjemmet, saa kunde jeg have lyst til at række Vedkommende Haanden og sige til ham: Kære Ven, jeg vil ikke undskyldte mig, fordi dette Brev har ladet vente saa længe paa sig, fønt jeg nok kunde have Grund til det, da min Tid har været saa optaget; men jeg vil blot sige dig Tak, fordi du har ventet paa og længtes efter mit Brev — alene for din Skyld skriver jeg gerne. Du, som hærdes berouer i det vidstrakte Land, og som nu er bleven amerikansk Borgere, du betragter dog det lille Danmark som dit første hjem, fordi du tilbragte din Varn-

Men da jeg nu ikke ved, om du har hørt i Byen eller paa Landet, og da der er ligelig tall er ganske rødsomt varm, naenslig inde i de store Byer i denne Tid, saa foretrækker jeg, at blive paa Landet og tale lidt om, hvad man er i Færd med at bestille her i denne Tid.

Hvem kender ikke den dejlige Tid her hjemme i Danmark, da man høster hos paa Landet — og holder Efsmen i Latin — og Realkolerne, ikke at tale om Universitetet. Unskyld, da Tanken uiooklaart ledet hen paa sidste- nævnte Anstalt; jeg blev selv bedrøvet over, at der saa Alakur paa Bunden af det Gladens Bager, jeg var i Færd med at læse. Ikke en Gang de forrige Minder om Høststen paa Landet kan man saa Loo til at doele ved i Færd, uden at Tanken skal ledes hen til den kalone Skolestue med det grønne Bord, hvort et ungt Menneske sidder med tørre, blege Læber og et febersygt Blik, medens Hjertet hamrer i hans Bryst, og han selv gør Forsøg paa at synke det Spyt, som han ikke har i Munden. Na, hvor ønsker han sig lidt ud paa Marken, hvor Solen skinner og Høet bufter, hvor man arbejder, saa Søden hagler, men ikke kender til Frygt og Hjerteanken, fordi man er fri som fuglen paa Kvist. Og saa er der Liv over den Forsamling, som gaar derude! Det kommer man af deres livlige Blik, raske Bevægelser og hjertelige Løtter. Det ma a gaa rasst fremad med Arbejdet, naar man tager fat med saadant et Sumor. Derfor rejser den ene Stak sig efter den anden, og man lugter til Høet og finder det fortraffeligst — bare vi maa saa det vel i Hus.

Na, men de ved heller ikke, hvad Efsmensfeber er, de Mennesker, saa de har let ved at være glade!

Ja, vi hørte som sagt i denne Tid, og det lader til, at det skal bli en god Høst. Der var en Tid, navnlig i Begyndelsen af Juni, da hver Landmand stod og spejdede hver Time paa Dagen op mod Himlen for at se, om ikke der skulde vise sig en Sky. Man begyndte at blive helt febrilsk, Græs var der intet af, og Solen brændte, som om den vilde afsjide selve Græstrødderne, Vaarsæden kunde ingen Vejne komme, og Rodfrugterne var det ligesom forgeligt at se paa. Vintersæden klævede sig nogenlunde, men den havde jo allerede mange Steder „salet et Småt“, som den aldrig forvandt.

Saa en Dag blev det ganske jort paa Himlen, og Regnen begyndte at falde ganske langsomt. Var det virkelig Alvor? Vilde det blive en Tid? Ja, i to Timer blev det ved — ganske lang somt, men saa holdt det op igen. Man saa til hinanden og sagde: „Na! Gud hils Lov, nu vil vi da lidt Regn; det forfrister altid saa desligt, hvor lidt det end var.“ „Ja, lad os være glad ved det, vi har saadet.“ — Men da der var gaaet en god halv Time, begynde Regnen igen og blev stærkere og stærkere, indtil den næsten stige med Spande hele fem Timer i Træk. Na, hvor en Ribe Tobak smager godt i den friske Luft efter saadan en Regn.

Men de følgende Dage kom Regnen igen, og da var der en og anden Landmand — og for Resten ogsaa andre Folk — som kom i Tanker om, at de vist helt havde glemt, at sige Herrens Tak for alle de Velsignelsens Regnstrømme, som han overskede dem med, og saa listede de et Sted hen, hvor de kunde være alene, og saa vendte de et glød og tafsnæmeligt Blik op imod Himlen og sagde nogle Ord, som kun han, der set i Venskab, fik at høre, men det var heller ikke bestemt for andre.

Det er saa velgørende at være sammen med en dansk Landmand, som har lært at bære alle sine Begæringer frem for Gud i Bøn og Bødselsens Tak-

Knebel Præstegaard pr. Rønne, d. 3. Juni 1900.

Kysthospitalet paa Rejsnæs.

I Anledning af 25-Aar Jubilæet skriver „Politiken“ bl. a.:

Det 1. Juli var det 25 Aar siden, at Kysthospitalet paa Rejsnæs aabnede sine Døre for kirtelsyge Børn, og medens man paa Grund af Pladsmangel har liggende aargangse Ansøgninger med Bøn om Optagelse fra ofte svært medtagne Patienter, var Tilstrømningen ikke den Gang særlig stærk. Først 9 Dage efter, at Hospitalet var erklæret færdig til at modtage Patienter, kom den første Patient vandrende til Fods med sin Fader fra Slagelseegn. Det var en lille, spinkel og mager 10 Aars Pige, som led af Skrotulose (Kirtelsygge) og Kirteltuberkulose. Hun var paa Hospitalet i 3 Aar og kom sig saa godt, at hun senere kunde paatage sig Plads som Tjenestepige og har nu været gift i mange Aar, er sund og kraftig bygget og har to raske Børn. Det var ogsaa Hospitalets første Patient, og i de forløbne 25 Aar er mange fulgt efter og siden dragne derfra, sunde og raske, med Kræfter til at optage Kampen for Tilvarelsen.

Kysthospitalet paa Rejsnæs paabegyndtes i Juni 1874 og blev opført for Midler, der var skaffede til Veje dels gennem Legater og private Gaver, dels fra Statskassen og Tilskud fra forskellige Kommuner, som selvsjældigt har stærkt interesseret i, at deres fattige, kirtelsyge og tuberkuløse Børn blev saa raske, at de selv kunde ernære sig i Stedet for at falde dem til Besvær. At Hospitalet har undergaaet et stort Forandringer og Tilbygninger i de forløbne 25 Aar, siger sig selv, da Forandringerne og Kræverne i mange Retninger er store. Sammenligner man Driftstidstallet, der i 1875 androg 32,000 Kr., og i 1899 90,000 Kr., saa man et lille Indtryk af de Udviklinger, der maa være sket.

Allerede i Begyndelsen af Halvførdsferne tænkte Hospitalets egenlige Stifter Dr. med. Engelsted paa at saa indrettet et Kysthospital paa en af vorest- y-

ster. Han var den Gang Doerlage ved Kommunehospitalet, hvor han havde Lykke til at iagttage, hvor magtloos Lagerne stod over for de Tilfælde af Kirtelsygge og tuberkuløse Lidelser af forskellige Art, som kun den friske Luft, de gode hygiejnst Forhold og den rigelige og velnærende Kost naturligt i Forbindelse med tyndige Lokalbehand-

ling, kan saa Bugt med. De første Vetingelser saavde han. Han begyndte en Indsamling, som standede en Tid, da Folks Godgørenhed var stærkt engageret af den Alltids Stormflod paa den Tid havde foraaaget. Men han opgav ikke sin Ide, og det lykkedes ham, da ogsaa i Forbindelse med en Komite og en Del brave, danske Mand at saa den realiseret saa smukt, at den vil gøre hans Naavn uforglemmelig i utallige, danske Hjem, som kender Eggdom og Nær mere end af Naavn. Han havde det rigtige Blik for, hvor og hvorledes Hospitalet burde indrettes, samt hvilke Patienter der burde behandles her, maatte nok paavirket af Franskmændene, som var kommet os i Forskøbet med Indrettelsen af Kysthospitalet „Berck-Straumer.“

Man fandt en Plads paa Refsnæshalvøen, ca. 1/2 Mil fra Kallunborg og nede ved Stranden i Lø af høje Strømmer med den varme Søendeind vindende ind, besluttede man at indrette sig. Her kunde de smaa, søgelige Børn, skæmmet med den skarpe Norden- og Nordvestvinden, tumle sig i det friske baade Vinter og Sommer.

Opførelsen af Bygningerne blev ledet af den nuværende Inspektør Ditlefsen efter Tegninger af Etatsraad Heroldt, og som Doerlage blev ansat daværende Kretsrelage ved Kommunehospitalet Dr. med. Schepeler n.

De Børn, som Hospitalet farlig skulde tage sig af, var saadanne, som ikke alene led af en enkelt lokal tuberkuløs Eggdom, som kunde helbreedes ved en Operation eller en kortere Behand-

ling under forberedende hygiejnst Forhold, som Frierborn med lejlighedsvis Lagelys, men saadanne kirtelsyge eller rebaktuise (engstlige) Egge Børn, som var i den Grad søkket ved langvarig Virkning af mangelfuld og uhygiejnsmæssig Kæring og ved Ophold i urene og mørke Boliger, at nogle Maaneders Ophold vilde være utilstrækkelig til at vinde Kræfter og Styrke til at tage Livskampen op. Mange maa blive paa Hospitalet i flere Aar og fordrer dagligt Kærtelssyn, og det vilde være uklogt at afsbyde Behandlingen for de er fuldstændig raske, da netop disse Eggdomme er tilbøjelige til at vende tilbage. Og netop herud er det, at Kysthospitalets Betjening bliver saa fremtrædende, idet det kan holde aabent hele Aaret rundt (i Modsætning til Børnesanatorierne, som kun arbejder om Sommeren) og derved blive Opholdssted for saadanne unge, som behøver flere Aars omhyggelige Pleje for at genoprette den nedbrudte Konstitution og give dem Kræfter til at udholde de Svær og taale de skadelige Indviklinger, som tidligere var forberedende for dem. —

Der har i Tidrummet fra 1875 — 1898 (incl.) været behandlet 2926 Patienter, hvoraf de 2450 er udskrivne. Af disse er 52.7 pCt. helbrejede, 35.9 pCt. væsentlig bedre, 7.3 pCt. bedre, 7.4 pCt. uforandrede og 4.9 pCt. døde, Restulater, der maa siges at være meget smukke og til stor Gæde for Hospital og Doerlage.

Vi tog i Morgens Aftes til Kallunborg for at aflægge Kysthospitalet et Besøg for Jubilæumsfeiren i Dag. Vi fik en gammel Fikter, da Binden var tydelig og det blæste en jævn Kuling, til at sejle os ud til Rejsnæs. Vi maatte saa et Par Slag før vi fik Klaret Pynten ved Rejsnæs Klint, men naede, trods Vinden senere løjede noget af, dog at komme til Kysthospitalet, der lunt og godt ligger gemt inde i den saakaldte Kirtelbugt, netop paa den Tid, da Stuegangen begynder. Vi blev overordenligt tilfreds modtaget af den gamle Doerlage Dr. Schepeler n, som alle Børnene hanger efter med en rørende Hengivenhed. Vi fik straks det smukke Indtryk af Hospitalet, som trods sin imponerende Størrelse aldeles ikke gør Indtryk af at være et Hospital, men Inatere en stort Værnehjem eller Skole, men ser man nøjere efter, kan Børnenes uhyggelige Eggdomme ikke skjules. Døetall mpyder vi legende Børn, som ser glade og tilfreds ud, men de fleste Ansigtstræk er forandrede ved Irritationer og Souls Om Døne, Næse og Mund, Harmonien mellem Legemets enkelte Dele er forstyrret, mange Steder findes Saar, Sουλster og Hæstelgange, og mange falter som

Krøblinge rundt, lidende af Høstebændelse og tuberkuløse Venlidelser.

Den elskværdige Plejemoder, Fruen Ellen Bredt viser os rundt blandt Børnene, hvis Antal er ca. 135. Vi ser de hyggelige Søvnale og Søvnale, overalt prydet med Billeder paa Baggen, Billeder, som er til stor Gæde for Børnene.

I det hele er Hospitalets Indre udstyret meget smagfuldt og saa kunstnerisk, som et Hospitals stränge hygiejnst Forfrister tillader. Fra Gangene findes Vægmalerværk, over Høet Dor barmlige Motiver, Kugle og Dyr, og under høet har Hr. Richardt, der ofte som Doerlages Svoger gæstede Hospitalet, søjet smaa, tilførende, barmlige Kim — alt ser elskværdigt og hyggeligt ud.

Vi saa Skolestuen, hvor de raske Børn sidder og læser Naturhistorie omkring deres Lærerinde. Paa Væggen hænger Fremingers store, belundte Lærebog „En saaret Kvind“, som har i sin Tid skændt Hospitalet. Og vi vandrede videre til Konsultationsværelserne og Operationsstuerne, alt smukt og tiltalende, til Badeværelserne, hvor de Børn, som ikke kan taale Søbade, fornyede tumle sig i store Vasiner, hvor Saltvandet fra Søen pumpes op og opvarmes til den Varmegrad, som ønskes — og videre til Liggehallerne, hvor Børn, der ikke kan være oppe, ligger paa Vaarerne og leger i den friske, milde Søluft, med den herlige Udsligt til Fjorden og det frodige Nærnes lige over for.

Nede i Haven gaar nogle Drengene og planter Blomster med stor Omhu, det er deres egne smaa Haver, som de passer. Til sidst ender vi i Spiisafalen, som netop prydes til Festen, paa Væggene hænger Malerværk af Professor Haas lund (fremfremtidens Heres forfættige Stæbne efter deres Loveløder) og fl. a. Malerværk og Flæg og Guldvaaler hænges op over alt, thi her skal den officielle Del af Festen foregaa.

Vi begynder og gennem Gaarden med den hvidvandede Loggia og Rudevædet forbi Inspektørens Bolig, foran hvilken Splettlaget smelder for Binden ned til Stranden, hvor vi kan se „Georg Stage“, som ude paa Kirkebugten ligger opanket til Væie og Hornspjelle for Kysthospitalet. Om Attenen, naar det er smukt Vejrt, indviterer de smaa, raske Sødreng Børnene fra Kysthospitalet paa Roture langs Strandkanten, og om Spændagen kommer til Bengald „Georg Stage“ Besætning over paa Hospitalet til „Amnaadefester“ osv.

Vi tager Afsted med Doerlagen og Plejemoderen, og begynder os paa Vej tilbage til Kallunborg By, hvis mærkelige sem Kirkegaarde, der ligner sem spiddslæbne Granater, optablede ved Siden af hørandre, snart fintes. En lille Vej for sig langs Fjorden, under tiden svingende ind gennem bakkede Marker, der bufter af nyklaet Hø. Nær ved ludende Høveder plukker den søjeste Rigger, medens Værten lojdrer sin ensformige Sang. En Bonde hænget døalt paa sin Trømlø, Ager og Ager ned, og bag ham løber Drengene og famler Sten i sit Forklæde. I Vejgrøsten kryder Konvololius, og Høværmaken er broget af Kornblomst og Valmue. Det Hele er saa ægte dansk — det Hele er saa frisk, intet h. dre Sted kunde man vælge til de Samfundets Stedborn, hvis tidligere usunde og flette Livsvillkar man nu søger at bøde paa.

Fra Kirtelivret.

Stor Gæde. Fra Pastor R a r og ved Jakobskirken har vi saet den Meddelelse, at et Medlem af Menigheden har tilbudt at bygge dem et Hus til Forsamlinger, Sønbagskoler osv. paa Kirketpladsen, saafremt Autoriteterne giver Tilladelse dertil. Sjællands Biskop har udtalt sin varme Tilslutning til dette Foretagende. Nu mangler kun Patronatets (Magistratens) Tilladelse, og St. Jakobs Menighed vil saa et lange næret Puske oplyst. Den har ikke funnet tage denne Opgave op, da først St. Jøks Aisl, saa Sionskirken og nu Kirken i D. Farimagsskærter har siklet store Kræd til dens Offervillighed.

25 Aars Jubilæum. Stiftsprosten for Rollund-Falsters Dist, Sognepræst for Røddy og Klingsbølle Menigheder, Ovidius Sophus Afsens, kan den 2. August fejre 25-Aarsdagen for sin Væstfælle til Sognepræst for ovennævnte Menigheder.

Idebrand.

Forleden Nat brændte Taget af en Ejenboend paa Nabolovevarden i København. Nogle Folk, der passerede forbi opdagede, at der stod Flammer ud fra Taget. De skyndte sig at alarmere Husets Beboere og derefter Brandværnet, som hurtigt kom til Stede. I Huset overleie Stage laa seks Mennesker og sov uden at ane, at Taget brændte over Hovedet paa dem. De blev hurtigt bragt ned uden at nogle kom til Skade. I Løbet af et Par Timer var Brandvæsenets Heire over Flammerne, uden at Jlden havde saadet Anledning til ellers at anrette nogen større Skade i den nærberste Del af Huset. En af Brandvæsenets Mandene kom til at fæe et Stykke af det brændende Tag i Hovedet, han maatte føres paa Hospitalet med det samme.

Smaa Meddelelser.

Farlig Ophejsning. Da man forleden var i Færd med at ophejse en elektrisk Motor, som firmaet S. A. Thiele & Kjøbmagergade, er ved at installere i det saakaldte „Nj Pathus“ paa Larsens Plads, sprang den elektriske Staaltraadstrøse, hvori Ophejsningen foregik, da man var naaet op til 4. Loft med Motoren, denne, der havde en Vægt af 5000 Pund, knustes fuldstændig mod Stenbroen, i hvilken der ogsaa sloges et vældigt Hul. Heldigvis kom der ingen Mennesker til Skade, men det var ikke langere fra, end at Jerntrølsen, da den faldt, strejfede Baghaanden paa en Arbejder og tog Huden af Knoerne. Forhaabentlig vil det blive undersøgt, hvor Skylden for Uheldet ligger. Trossen var garanteret at skulle kunne bære 5000 Pund.

Paa Vand og Brød. En „historisk Begivenhed“ vil i den nærmeste Tid finde Sted, idet for første Gang et Medlem af Aarhus Byraad vil vandre i „Hullet“ for at affone nogle Byrådspaa Vand og Brød. Det er Hr. Byrådsmedlem, Redaktør P. Scharboe, der vil søe den Vædrist, og „Demokraten“ bringer paa en fremtædende Plads en Meddelelse om hans forestaende Martyrium. Bladet skriver nemlig:

„Det er vor i disse Dage dømte Partifælles Henligt at affone de idømte Vøder paa Vand og Brød og lade Vøderne tilfælde Arbejdernes Forsamlingsbygning.“

Da Hr. Scharboes Vøder med Dms kostninger beløber sig til 5—600 Kr., bliver det en forsvorlig Portion Vand og Brød, Byrådsmedlemmet vil sætte til Livs paa Statens og Kommunens Regning.

Da — Je — Fi — Gaden. Med dette fremmedlignende, men langfra kørne Naavn, er en ny Gade døbt i Viborg. Af hvem Gaden er døbt videt ikke, men Naavnets Oprindelse flammer fra Gadenes Anlæggere, Sti Doudsøn, C. F. Jensen og Martin Røseher, idet det er sammensat af de første to Bogstaver i de Herrens Naavn.

Dansk Sportsfej. Ved en Idretsfest som afholdtes i Stockholm blev den af Friherre James Fr. Dickson i 1805 stænkede Vandrepokal for Scandinavianens Mesterskab i Løbet over en engstl Mil uundet af Danstereu C. G. Røstensen fra Københavns Fodsportsforening i 4 Min. 44 1/2 Sek. H. Christensen var eneste Udvalgt med 30 svenske Konkurrenter. Pokalen, der er evigt vandrende mellem Idrettsklubber i Scandinavien, gaar nu for første Gang i Træk til København.

Soldbrølup fejredes forleden af Pastor J. Levinson og Hustru i Hjørlø (før i Snekke) under stor Deltagelse. Om Formiddagen var der Aftergang i den festligt smykkede Kirke ved Sølvbrudsgommens Broder, Proffs Levinson fra København, og henad Aften aflydtes Præstegaarden af en talrig Stare Gratulanter. Blandt andre Gæver oertrafte Sognebeboerne Salsbrudeparret en Sofa og en Striebord med Stol. Fra Snekkested, Nørhaa og andre Steder indløb mange Breve og Telegrammer.

Livskraft. I Smedien hos Smed P. M. Kasmussen, Vaaring Doerballe paa Fyen, staaer en Ambolt, der i de sidste 7 Aar til Underlag har haft en Egeblot, ca. 3 Kvarter høj og bred. Denne Egeblot har, som man kan tænte sig, ikke været ubetastet den blidste Behandling. Værten er saaledes na-

sten fuldstændig lidet af den, og Blotken er flere Gange bleven flittet. Men desuagtet har den høert Kar stude friske Stue. Og saa i Mar, 6 Aar efter at Træet er fældet, har den affat friske Stue.

Danmarks første kvindelige Maler- i vend er en ung Dame fra Kallunborg. For Tiden er hun arbejdsløs, og som Følge deraf har hun ineret sin Kandsel og begivet sig paa Rejse. Forleden ankom hun til Skole og foretog sig hos de stedlige Mestere om Arbejde. Da hun ikke opnaaede dette, fortsatte hun ufor- træt sin Rejse.

Hr. Langs Lærerseminarium i Silleborg. Ved Indvielsen af dette Seminars nye Bygning den 22de Juni bragte Kultusministeren en personlig Hilsen fra Kronprinsen, der havde vist stor Interesse for denne Indvielse og ofte talt med Ministeren om den; derefter talte han om den store Værdighed, Seminarierne har for Folket og dets Opdragelse. Han betoneede, hvor vigtigt det er, at Kristendommens Raad roader paa Seminalet, for at ikke, som det ofte er set, Tro og Viden skal komme i Strid, og derved fremkomme en uheldig Splittelse i Vøvet. Han ønskede for det nye Seminars navn, at Kristendommen altid maatte findes der i en saadan Stillelse, til den alvordige Ungdom med Glæde kunde famles der.

Guldbrølup. Gaardejer Kas- mus Andersen og Hustru Karsthyholm, fejrede deres Guldbrølup den 9. Juli. Guldbrudeparret har 4 Sø- ner og 1 Datter, og 3 Søner er døde.

Stor Brand i Framminge. I sidste Uge opstod der Brand i Loppen paa Framminge Savværks Mølle, antagelig foraaftet fra Dampforseningen. Man saa straks Jlden, men da Byen ingen Sprøjte har, kunde man ikke bringe Brandet saa højt op. Der telefors neredes til Ribe efter Sprøjte, der senere modte. Den paa Eftermiddagen fik Jlden rigtig fat og greb voldsomt om sig. Efterhaanden er brændt: Læmmerlageret, Savværket med Fors- hus, Sotmager Hansens Bygning, Snekter Hansens Værksted, en Vag- bygning i Rømand Høedts Lagers- bygning. Det gamle Gæstehjem red- bedes ved, at man hødte de brændende Vindustarme ud. Jlden var ved 8-Tis begrænset, der var da kommet 2 Sprøj- ter fra Ribe. Staden anslaaes til over 100,000 Kr.

Affløret Mindesmærke. Mindes- mærket for afdøde Amtmand Wille paa Hølbak Kirkegaard blev affløret i Doerævrelse af en talrig Forsamling, i hvilken saas en Del af Amtsaadets Medlemmer, Amtets Embedsmænd in- sl. Proffs Dahlerup, St. Buglede, foretog Afsløringen og talte i varme og hjertelige Ord om Willes Livsgering, til hvilken der knyttede sig store Minder. Willes Søn, Forpagter Wille til Gledholm, takkede paa Familiens Vegne. Efter at dernæst Landvaesenkommissær Nicolaisen, Lumsbaas, havde afbragt et Løve for Willes Minde, affang man en Salme, hvorpaa Høstideligheden sluttede med, at Proffs Dahlerup bad „Faderavn“. Mindesmærket, en brændt af en Broncebløse paa en tre Aen høj Granitfokkel, er rejst af „Sognekommitterne og Beboere af Land og By i Hølbak Amt“.

Levende Braggøds. Ved Færing Røst indvovet forleden en levende Hund, som Bølgerne stilledes op. En Mand, der git oppe paa Stranden, saa, at Dyret laa saa at sige i Høstfokken. Han gift der ned. Hunden laa som død. Da man greb fat i den for at hale den længere ind paa Stranden, rejfke den sig pludselig og fattede atter ud i Havet. Den fopsmede omtrent 200 Aen ud, men vendte saa om og søgte Land igen. Flere Folk var nu kommen til, men alligevel kunde Hunden ikke fanges, trods det, at Dyret var frygtelig udmattet og snart ikke var andet end en Værad. Det stikkels Dyv fattede ind i en Kugmark, og siden har ingen set den. Hunden var morderød med spids Snude. Hvor den er kommen fra, er en Gaade. Nogle Kuttere var gaaet forbi kort Tid i Følge, og maatte er Hunden fra en af disse.

Originalt Tapet. En Forretnings- mand i Fredericia har fornelligt ladet sit Kontor tapetsere med — brugte Fri- marker. Til dette originale Tapet, der skal tage sig udmærket ud, er medgaaet ca. 54,000 Friarker, saavel danske som udenlandske.

Difteritisepidemi. Der har herstet en Difteritisepidemi i Struer. Der forefalder 50 Tilfælde i 3 Dage. Epis- demihuset i Høstebro og Lemvig er overfyldte.